

vil; mig forekommer det, og det forekommer mig at være ganske tydeligt, at denne Udgift, der er fremkommet paa Grundlag af det, vi vedtog den 31. Marts, hovedsagelig er fremkommet ved Fremskyden af Tidspunktet for Ordningens Ophør, og at denne Udgift ikke vilde være kommet til Stede, hvis vi havde fortsat, og at denne Udgift er en Udgift, vi maa betale for at slippe af med hele det Kornordningssystem, som det ærede Medlem før min Tid har indført. Det er ganske vist mange Penge, men naar der ses hen til de Goder, der opnaas, er det billigt alligevel.

Rode: Den højtærede Landbrugsministers ubehagelige Bemærkning skal jeg ganske skænke ham og kun gøre opmærksom paa, at Landbrugsministeren ved Kornlovens Vedtagelse regnede paa følgende Maade: Naar jeg faar mit Korn ind, vil jeg have 1 500 000 Tdr. Korn at sælge; herpaa vil jeg tjene, saaledes at jeg vinder i alt Fald 50 Mill. Kr. Nu er han saa lykkelig kun at have 500 000 Tdr. at sælge med Tab, og ligesom han regnede Salget til Indtægt for sin Kornordning, maa selvfølgelig Tabet regnes til Udgift for Ordningen. Kornets Aflevering eller Salg til Ind- eller Udlandet medfører en Udgift paa 70 Mill. Kr. Den tidligere og dyreste Kornordning har kostet 60 Mill. Kr. En Sammenligning mellem de to Kornordninger, som vi kan drøfte paa anden Maade og ved anden Lejlighed, skal jeg efter Formandens Hensigt ikke komme ind paa. Det rent finansielle Udbytte er, som jeg sagde, blevet, at Ministerens Kornordning i Stedet for at blive den billigste er blevet den dyreste.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det ærede Medlem Hr. Rode holder ikke af, at de 9,2 Mill. Kr. opføres som en ekstraordinær Afviklingsudgift, men Forholdet er nu alligevel det, at det er en ekstraordinær Afviklingsudgift, idet det er en Udgift, som er fremkommet ved det Tillæg til Kornloven, som vi vedtog den 31. Marts. Naar man har ønsket, at den Bestemmelse, som da blev truffet, skulde træffes paa et Tidspunkt, da Priserne var lave, kan jeg ikke se rettere, end at Resultatet maa blive et Tab. Det er en Afgift for at komme af den Sporvogn, som hedder „det nye Indenrigsministeriums Kornlovssystem“. Denne Vogn standser den 1. August 1921, og saa koster det det Beløb at komme af. Der er andre Beløb paa

9 Mill. Kr. paa denne Tillægsbevillingslov, som ogsaa maa betales for at afvikle dette System. Der er 9 Mill. Kr. til Foderstofordningen og Resten af 9 Mill. Kr. til en Kartoffelhandel. Tallet 9 synes at spille en vis Rolle i denne Sammenhæng. Men jeg siger nu alligevel, at selv om det er mange Penge, er det alle Pengene værd.

Rode: Jeg gør opmærksom paa, at det er ikke min Sporvogn, vi kører i, men Hr. Landbrugsminister Madsen-Mygdals Høstvogn, og at køre med den koster det danske Samfund 60 Mill. Kr. plus 9 Mill. Kr., saa kan man kalde det for ekstraordinær Afviklingsudgift eller selve Kornordningens sidste Beløb, ganske som man vil. Jeg antager dog, at hvis den højtærede Landbrugsminister havde Gevinst paa denne Ordning, havde han ikke opført den som en ekstraordinær Indtægt, men sagt: Kornordningen koster 60 Mill. Kr., men naar denne Indtægt kommer til, kommer den kun til at koste 19 Mill. Kr. Det, som er den højtærede Minister ubehageligt, er, at Kornordningen kommer til at koste 70 Mill. Kr. i Stedet for, som han havde bebudet, 19 Mill. Kr., en Bebudelse, som under den Agitation, der førtes af hans Parti Landet over, i særlig Grad bidrog til de Forventninger, som var en Del af Grunden til det politiske Skifte, som fandt Sted.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det, som det ærede Medlem (Rode) dér udtalte, var i hvert Fald en Antagelse, som maa staa for hans egen Regning, men naar det ærede Medlem har fortalt rundt omkring i Landet, at Kornordningen vilde komme til at koste 90—100 Mill. Kr., glæder det mig i hvert Fald, at denne Spaadom ikke er gaaet i Opfyldelse. Naar jeg sagde, at der var Mulighed for, at Kornordningen kun kom til at koste 19 Mill. Kr., tog jeg samtidig alle de Forbehold, der kunde tages, og jeg forsvarede stadig det Standpunkt, at jeg i Stedet for at fremkomme med noget personligt Gætteværk — det havde det ærede Medlem maaske foretrukket — fremlagde de Tal, som fra de officielle Institutioner kunde indhentes paa dette Tidspunkt. Medlemmerne af Rigsdagen havde jo saa Lejlighed til at bedømme Tallene, som de vilde.

Rode: Det er netop ogsaa det, Rigsdagen har gjort, idet Rigsdagen sagde, at alle de Beregninger, den højtærede Minister fremsatte, var vitterlig urimelige.